

Vil hr. Holger K. Nielsen dog ikke medgive, at uanset hvad der har været af historiske fejltagelser tidligere, så er verden blevet et bedre sted at leve, efter at Saddam Hussein er væk?

Jeg sagde i min tale, at vi formentlig ikke havde set den sidste massegrav endnu. Nej, i dag har man netop i det nordlige Irak fundet en med ligene af 200 kurdiske børn, og det er desværre nok ikke det sidste, vi har set.

Vil hr. Holger K. Nielsen dog ikke medgive, at uanset hvad der er begået af fejltagelser, er verden blevet et bedre sted at leve, og at man reelt forsøger at opbygge et demokratisk Irak og dermed en mere stabil situation i Mellemøsten?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen verden er ikke blevet mere stabil efter Irakkrigen; det er den ikke. Det antal terroraktioner, der har været siden hen, beviser jo, at terrorismen er ikke blevet bekæmpet. Irakerne betragter USA som en besættelsesmagt. Hvis hr. Jens Rohde tror, at det skaber stabilitet, så er han naiv, det gør det ikke.

Kl. 16.25

Det, som er spørgsmålet, er: Vil man acceptere en verdensorden, der er styret af USA alene, og hvor krigen bliver det normale og ikke bare den sidste mulighed? Det, der er det virkelig skræmmende efterspil af Irakkrigen, er, at i den nuværende amerikanske administration, hvor der er folk som Richard Perle, Wolfowitz, Cheney, Rumsfeld, betragter man nu krigen som det normale, når man skal løse internationale konflikter.

Så siger hr. Jens Rohde, at der er tale om nogle mærkelige formaliteter. Er det bare en formalitet, at man tilsyneladende har ført en krig på falske forudsætninger, forudsætninger om masseødelæggelsesvåben, hvor det viser sig, at man har manipuleret med kendsgerningerne, med efterretningsoplysninger for at få sin vilje igen? Er det bare en formalitet?

Jeg må sige, at der er en stor forskel på hr. Jens Rohde og mig, hvad angår formaliteter i den sammenhæng.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Marianne Jøved som ordfører.

Marianne Jøved (RV):

Det Radikale Venstre har i snart 100 år uophørligt arbejdet for demokrati og frihed. Demokrati og frihed er hinandens forudsætninger. Men

sammenhængen er mere kompleks, end den lyder, for demokratiet og friheden er jo afhængige af, at der er demokratisk besluttede regler, og at der er institutioner, der er i stand til at håndhæve de regler. Det er den demokratiske retsstat, der sikrer vores frihed, og det er det internationale retssamfunds regler og håndhævelsen af de regler, der sikrer friheden og sikkerheden i verden.

Derfor har Danmark støttet FN og andre internationale organisationer, og vi har gang på gang arbejdet for en FN-legitimitet ved anvendelse af magt. Den FN-legitimitet var der ikke, da koalitionen angreb Irak, fordi USA tabte den diplomatiske indsats for at skabe en FN-legitimitet på gulvet. Det er vi i Det Radikale Venstre meget triste over.

USA gjorde sig simpelt hen ikke nok umage, og vi kunne have ønsket i Det Radikale Venstre, at den danske regering havde gjort noget mere for at hjælpe USA med den demokratiske opgave. Vi kunne have ønsket, at regeringen havde satset mere på at få et flertal af EU-medlemslandene til at hjælpe med at skabe den FN-legitimitet. Regeringen valgte i stedet for side, og nu skulle det være.

Masseødelæggelsesvåben har været og var hovedargumentet. Jeg må indrømme, at jeg et eller andet sted faktisk håber, at der bliver fundet masseødelæggelsesvåben i Irak. Beslutningsforslaget, som Folketinget behandlede, havde sit omdrejningspunkt i problemerne med masseødelæggelsesvåben. FN-resolutionerne, som var involveret i hele beslutningsgrundlaget og i debatten, handlede primært om masseødelæggelsesvåben. Regeringens folkeretspapir, som også var genstand for stor debat i Folketinget, omhandlede og havde sit omdrejningspunkt i masseødelæggelsesvåben.

Nu går der store undersøgelser i gang i USA og formentlig også i Storbritannien. Sagen er jo, at metoden – og jeg taler ikke om målet, som vi alle sammen i en eller anden forstand kan være enige om, men metoden – som blev anvendt, skaber præcedens. Det er meget farligt for demokratiet og friheden, hvis målet kommer til at hellige midlet.

Det, der er problemet ved metoden, er, at alle må spørge sig selv: Hvem eller hvad bliver det næste, og hvem bestemmer det og på hvilket grundlag? Der er jo utrolig mange umenneskelige styrer verden over, og der er meget, meget stor brug for en styrkelse af det internationale retssamfund og de regler og de institutioner, vi